

एवं विषयतो छाया स्वदेये या दिगर्भजा । “दक्षिणो-
त्तरेखायां सा तत्र विषयत्वप्रभा” सू० सि० ।

“स्वाभीष्टदेये एवं विषयतो चक्षितविषयविहिनसम्बद्धा
रेवत्यासन्नस्याप्युपचाराद्विषयत्वज्ञप्ता तद्व्यावर्तकमेवमिति ।
दिगर्भजा माध्याह्निकी या यन्त्रिता द्वादशाङ्गुलशङ्को-
च्छाया दक्षिणोत्तरेखायां निरक्षोत्तरदक्षिणदेशक-
मेक्षोत्तरस्यां दक्षिणस्यां प्रभायाः दक्षिणोत्तरेखास्यत्वं
विना मध्याह्न्यावन्मात्रं सा तन्त्रिता तत्र तस्मिन्नाभीष्टदेये
विषयत्वप्रभाऽक्षभा भवति । एतेन द्वादशाङ्गुलशङ्को-
कोटिः प्रथमा भुजस्तत्कालोयोगपदं कर्ण इत्यक्षकर्णः
कर्ण इत्यक्षक्षेत्रं षष्ठ्यमायोपयुक्तं प्रदर्शितम् । तदा
सूर्यस्य विषयवद्वृत्तस्यत्याद्विषयत्वप्रभेति सञ्ज्ञोक्ता । अथ
लम्ब-ज्योरानयनमाह” २० ना० ।

“शङ्कुच्छायाहते विज्ये विषयत्वर्णभाजिते । लम्बा-
क्षज्ये तयोश्चामे लम्बाचौ दक्षिणौ सदा” सू० सि० ।

“विज्ये हि स्थानस्ये शङ्कुच्छायाहते एकत्र द्वादशगुणिता-
परत्र प्रागुक्तया विषयत्वप्रभया गुणिता विषयत्वर्णभाजि-
तोभयत्वाक्षकर्णेन भक्ता फले क्रमेण लम्बज्याक्षज्ये तयो-
र्ज्योर्धनुषी क्रमण लम्बाचौ सदाभयगोले दक्षिणदिक्स्थौ
भवतः । अत्रोपपत्तिः । याभ्योत्तरवृत्ते निरक्षस्वदेश-
पूर्वापरवृत्तयोर्दत्तरं तदक्षः । याभ्योत्तरवृत्ते दक्षि-
णक्षितिजप्रदेशाद्विषयवृत्तस्य दत्तरं तत्तन्त्रः । उभा-
वृत्तगोले स्वपूर्वापरवृत्तादक्षिणौ तज्ज्ये अक्षलम्बज्ये
भुजकोटी विज्याकर्ण इत्यक्षक्षेत्रादक्षिणकर्णे द्वादशप-
लभे कोटिभुजौ तदा विज्याकर्णे कावित्यनुपाताभ्यां
लम्बाक्षज्ये तद्वृत्तयो लम्बाक्षवित्युपपन्नम् । अथ म-
ध्याह्न्यायातोऽज्ञानयनं लोकाभ्यामाह” २० ना०

“मध्यच्छाया भुजस्तेन गुणिता त्रिमसौर्विका । स्वक-
र्णाग्रा घटुर्लिप्ता नतास्ता दक्षिणे भुजे । उत्तरा-
चोत्तरे याव्यास्ताः सूर्यक्रान्तिविप्रिकाः । दिग्भेदे
भिन्नताः साभ्ये विक्षिप्ताश्चाक्षविप्रिकाः” सू० सि० ।

“अभीष्टदिने माध्याह्निका छाया भुजसञ्ज्ञा ज्ञेया ।
तेन भुजेन विज्या गुणिता मध्याह्न्यायाकर्णेन भक्ता
फलस्य घटुःकः । नता नतसञ्ज्ञास्ता नतकला दक्षिणे
भुजे मध्याह्न्यायाकरूपभुजे प्राच्यपरस्त्रलम्ब्यादक्षिणदि-
क्स्थे सति, उत्तरदिक्का उत्तरे भुजे दक्षिणाः । चो
विषयव्यवस्थार्थकः । ता नतकलाः सूर्यक्रान्तिकलाः
प्रायुक्ताः दिग्भेदे स्वदिशोभिन्नत्वे भिन्निताः संव्रक्ताः

साभ्येऽभिन्नदिक्ते विक्षिप्ता चत्वरिताः । चो १५५४-
व्यवस्थार्थकः । अक्षकला भवन्ति । अत्रानावश्यक-
भुजसञ्ज्ञया भगवतोपपत्तिरुक्ता । तथाहि । द्वाद-
शाङ्गुलशङ्कोटी मध्याह्न्यायाकर्णे वा मध्यच्छाया-
भुजस्तथा स्वस्तिक्कान्माध्याह्न्यकाले सूर्यस्य याभ्योत्तरवृत्ते
यदन्तरेण नतत्वं ता नतकलास्तज्जग्रा नतांशज्या मध्या-
ह्न्योनतांशज्यारूपशङ्को विज्याकर्णे वा भुज इति मध्या-
ह्न्यायाकर्णे कर्णे मध्याह्न्याया भुजस्तदा विज्याक-
र्णे को भुज इत्यनुपातेन नतज्या तद्वृत्तत्वं कलात्मक-
त्वाच्चतकलास्ता ग्रहसम्बद्धा इति छायादिग्विपरीत-
दिक्ताः । अथ क्रान्त्यंशानांशयोरेकदिक्ते योगेन नतां-
शा इति दक्षिणा नतकला दक्षिणक्रान्तिकलाभिर्हीना
अक्षांशा भवन्ति । क्रान्त्यंशाक्षांशयोर्भिन्नदिक्तेऽन्तरेण
नतांशा यदि दक्षिणास्तदा क्रान्त्यंशाक्षांशस्य नतत्वा-
दुत्तरक्रान्तियुता अक्षांशाः । यदि तत्तरास्तदाक्षान-
क्रान्ते नतत्वाच्चतो नोत्तरक्रान्तिरक्ष इति सस्युपपन्नम् ।
अथाज्ञात् पलमानयनमाह” २० ना० ।

“ताभ्योऽक्षज्या च तद्वर्गं प्रोक्तम् विज्याहतेः पदम् ।
लम्बज्यार्कगुणाक्षज्या विषयवद्वा य लम्बया” सू० सि० ।

“ताभ्योऽक्षकलाभ्योऽक्षज्या भयति । चः ससञ्ज्ञे ।
अक्षज्यावर्गं विज्यावर्गात् त्यक्त्वा शेषान्मूलं लम्बज्या ।
अनन्तरमक्षज्या द्वादशगुणा लम्बया लम्बज्यया गुणनस्य
भजनसम्बन्धाङ्गुलैर्यथैव सिद्धम् । अक्षभा स्यात् । अ-
त्रोपपत्तिः । अक्षकलानां याक्षज्या तस्याक्षज्यार्ककर्णे
भुजत्वात् तद्वर्गेनात् विज्यावर्गान्मूलं लम्बज्या कोटिः ।
तथाक्षज्या भुजस्तदा द्वादशकोटी को भुज इत्यनुपातेन
विषयव्यावेति । अथाक्षज्ञाने नतभागेभ्यः क्रान्तिद्वारा
सूर्यसाधनं सार्धलोकाभ्यामाह” २० ना० ।

“स्वाक्षाकनतभागानां दिक्साभ्योऽन्तरमन्यथा । दिग्-
भेदेऽपक्रमः शेषस्तस्य ज्या विज्यया हता । पर-
मापक्रमज्यायां चापं मेधादिगो रविः । कर्कादी प्रो-
क्तम् चक्रार्धात् त्रुलादौ भाषंसंयुतात् । मृगादौ प्रो-
क्तम् भगणान्माध्याह्न्येऽर्कः स्फुटीभवेत्” सू० सि० ।

“स्वदेशाणांशेदिनीयमध्याह्न्यसूर्यनैर्वांशयोर्भागानां वक्त-
त्वाङ्गुलवचनम् । एकदिक्तेऽन्तरमन्यदिक्तेऽन्यथा योगः
कार्यः । शेष उक्तसंस्कारसिद्धोऽङ्गः क्रान्तिः स्यात् ।
तस्यापक्रमस्य ज्या विज्यया गुण्या परमक्रान्तिज्या
प्रायुक्ताया भक्ता फलस्य घटुर्भागादिकं मेधादिगो मेधादि-